

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΗΣΙΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις **Reiner** ἐν Βερολίῳ ἐξέθεσαν οἱ νέοι Impressionistes ἐν Βερολίῳ

Ἐθεωρήθη ἰσχυρὸν τὸ τάλαντον τοῦ Καρόλου Ανγκράνδ, ὅστις ἀκολουθῶν τῷ Seurat καὶ τῷ Gauguier ἀρέσκειται νὰ ζωγραφίσῃ τὰς αὐτὰς νετελώδεις κεφαλὰς γωαῖς νὰ ἔχῃ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν χάριν ἐκτέρου. Ἀλλὰ τὰ πρωτοτυπώτατα τάλαντα ἐθεωρήθησαν οἱ Signac καὶ ὁ Rysselberghe. Ὁ Signac εἶνε πνεῦμα ἀρκούντως ανεξάρτητον μὴ ἀκολουθῶν τὴν λεπτειλεπτον τεχνοπρίαν τῶν νέων Impressionistes. Καλλίστη δὲ εἰκὼν τοῦ εἶναι ἡ ἐπιγραφουμένη «Εὐροπὴ ἐν λιμένι». Τούναντιον, μεθ' ὅλον τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ τάλαντον ἀπέτυχεν ὁ Rysselberghe πειραθεὶς νὰ ἀποδώσῃ διὰ τῆς τοιαύτης λεπτειλεπτοῦ τε. νοτροπίας μεγίστην διαύγειαν εἰς τὸν ζόφον τῆς νυκτός. Διεκρίθησαν ἐπίσης καὶ οἱ ζωγράφοι Luce, Otto Feld, Götze καὶ ὁ γλύπτης Māz Levi.

Ἐπίσης ἐν Βερολίῳ ἐγένετο ἡ ἑκτὴ ἐκθέσις τῆς Ἑταιρείας «Ἐλευθέρα τέχνη» Δικαίως ἐθεωρήθη ἀποτυχούσα μὴ συμμετασχόντος εἰς αὐτὴν τοῦ Μαρτίνου Βράνδεμβουργ, ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀλίγων βερολιναιῶν τεχνιτῶν, ὧν τὰ ἔργα παρέχουσι τι τὸ διαφέρειν. Καλὰ θεωροῦνται δὺς τοπεῖα τοῦ Māz Schlichting ἔχοντα ὀλίγην τινα ζωγραφικὴν.

Ἑτεραί ἐκθέσεις αἰτίνες ἔλαβον χώραν κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίῳ εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καλλιτεχνιδῶν κυρίων διοργανωθείσα καὶ ἡ τοῦ Bruno y Paul Cassirer ἧτις διεγείρει τὸ μεγαλειότερον ἐνδιαφέρον.

Ἐν Μονάχῳ τὴν 4 Φεβρουαρίου μετὰ **Α. Σέιφερτ** μακρὰν καὶ πολυώδυνον ἀσθένειαν ἀπέθανεν ὁ διακεκριμένος ζωγράφος Ἀλφρέδου Σέιφερτ ἀπὸ πολλοῦ ἥδῃ ἐκεῖ γνωστός καὶ ἀγαπητός εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Γεννηθεὶς ἐν Horowitz τῆς Βοημίας τῷ 1850 ἐκ πατρὸς δικαστικοῦ, ἐσπούδασε τῷ 1864 ἐν Βρέγγῃ παρὰ τῷ Μιχαήλ Ἐλντερ καὶ τῷ Raub. Ἰδιαιζόντως ἐξετιμήθησαν τοῦ ζωγράφου τούτου αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀπεικονισθεῖσαι πολλὰ γυναικεῖα κεφαλαί, αἵτινες ἐπεξητοῦντο μεγάλως ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου καὶ εὐρισκον προθύμους ἀγοραστὰς πανταχοῦ τοῦ κόσμου.

Τὸ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικὸν **Εἰκόνες Βάν-Δύκ** Μουσεῖον ἡγόρασεν ἐσχάτως τὰς προσωπογραφίας τοῦ Βαν-Δύκ παριστώσας, κατὰ τὴν παράδοσιν, μέλος τῆς οἰκογενείας Βάλλης ἢ Spino'a, κατὰ δὲ νεωτέραν ὑπόθεσιν τὸν Γενουήσιον Βασιλομαῖον Ἰουστινιανὸν καὶ τὴν σύζυγον τὸν Αἰ εἰκόνες ἡγορήσθησαν ἀντὶ 519 000 μάρκ.

— Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βισμαρκ θὰ γίνωσιν ἐν Βερολίῳ κατὰ νεωτάτην ἀπόφασιν τὴν 10 Μαΐου, ἐπέτειον τῆς συνάψεως τῆς εἰρήνης τῆς Φραγκφούρτης.

ΑΓΓΛΙΑ

Διαγωνισμὸς τῶν μαθητῶν τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας εἰς Burlington House. Ὁ Πρόεδρος Poynter ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἐξέφωνησε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβεῶν ἐξήρσε τὰ ἑκτακτα ἀποτελέσματα τοῦ σχεδίου, τοῦ πλητιάζοντος πρὸς τὸν κλασικὸν τύπον. Τὸ βραβεῖον ἐκ χιλίων φράγκων ἔλαβεν ἐφέτος μίκα κυρία, ἡ κ. Φλωρεντία Chiplin, ἧς τὸ τάλαντον εἶνε ἀξιοσημείωτον, τὸ βραβεῖον δ' ἔργον τῆς παριστᾶ τὴν «Λιτανεῖαν τῶν ἐποχῶν».

ΓΑΛΛΙΑ

Θάνατος καλλιτέχνη Ἐκ Παρισίων ἡγγέλη ὁ θάνατος τοῦ ζωγράφου Φραγκίσκου Σιφφλάρ. Ὁ Σιφφλάρ ὑπῆρξε περίεργος φυσιογνωμία τῆς Γαλλικῆς τέχνης. Τῷ 1851 ἀπεστάλη εἰς Ρώμην λαθὼν τὸ Grand Prix de Rome, διαγωνισθεὶς εἰς τὸ θέμα: «Ὁ Περικλῆς παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην τοῦ τελευταίου τέκνου του». Ἐπανελθὼν εἰς Γαλλίαν εἰργάσθη εἰς ἀλληγορικάς καὶ ἱστορικάς εἰκόνας, ἀλλὰ γωαῖς νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ. Πρὸ εἰκονιστικῆς ὁ Σιφφλάρ, ἐγκαταλείψας τὴν κατ' αὐτὸ ζωγραφικὴν, ἐπεδόθη εἰς τὴν χαλκογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεδείχθη καλλιτέχνης πλήρης πρωτοτυπίας καὶ δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ταχύτητος παρορμιώδους. Ἐν τούτοις ἡ φήμη τοῦ ἦτο πάντοτε περιορισμένη. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Καλλιτεχνικὴ ἐκθέσις Πρὸ τινος καιροῦ διοργαζομένη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἡ 66ῃ ἐτησίᾳ καλλιτεχνικὴ ἐκθέσις. Τὰ ἔργα τῶν νέων ζωγράφων καίπερ ἱκανὸν καταλαμβάνοντα χώραν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὅτι παρέχουσι τὴν ἐντύπωσιν τοῦ νέου ἢ τοῦ ἐξόχου ἐν τῇ τέχνῃ. Ἐκ τῶν καλλίστων ἔργων εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Βοστώνῃ διαμένοντος γηραιοῦ ζωγράφου Fred. Vinton ἐκτεθείσα ἔξοχος προσωπογραφία τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς Harson Rhoades. Τὸ σχέδιον, τὸ χρομὰ καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου, ἡ ἡρέμα προκύπτουσα ἐκ σκοτεινοῦ βήθους, μεγάλως ἐπαινοῦνται. Ἀλλὰ τὰ πρωτεῖα φέρει μέγας πίναξ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ὁρατίου Βάλκερ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀροτρον ὑπὸ τὰς πρώτας ἡλικίας ἀκτίνος». Ἡ ἀπεικόνισις τῶν πυκνῶν νεφῶν αἵτινα ἐν μέρει διασχίζει ὁ ἀνατέλλων ἥλιος καὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους τοῦ παρθένου ὁδούου ὅπερ ἀροτριᾷ γάλλος Καναδὸς δι' ἀρότρου πρωτογόνου, ἡ προσπάθεια ἣν καταβάλλουσι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν πρὸς ἀροτρίαν τοῦ ἐδάφους, ἔχει τι τὸ θαυμαστόν. Καλλίστα θεωροῦνται καὶ τὰ ἔργα τῶν Thomas Morans, Redfield's, Schofield κτλ.

Πενιχρότατον καὶ ἀσθενέστατον, ὡς συμβαίνει συνήθως, ὑπῆρξε τὸ τμήμα τῆς γλυπτικῆς. Τὸ καλλίστον τῶν γλυπτικῶν ἔργων εἶνε πρωτομή τοῦ γλύπτου Ward Niehau καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ French ὡς τὸ ἐν παριστᾶ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν, τὸ δὲ ἕτερον τὴν Γραφικὴν καὶ Γλυπτικὴν.

Ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐπωλήθη **Ἑλληνικαὶ ἀρχαιοτήτες** ἐν πλειστηριασμῷ συλλογῇ Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλὰ ἔργα ἐξαιτίας καλλονῆς προσερχόμενα ἐξ ἀρχαιοκαπηλῶν, οἵτινες τὰ εἶχον πωλήσει ἐν Ν. Ὑόρκῃ πρὸ τινος χρόνου. Ἡ συλλογὴ αὕτη συμπεριλαμβάνουσα καὶ πολλὰς Ταναγραίας πλαγγόνας, ἀνῆκε εἰς τὸν κ. De Morgan, ἡ δὲ πώλησις ἐγένετο ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς American Art. Ἐκ τῶν καλλιτεχνημάτων τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης, ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἰλκυσαν περισσότερον τὴν προσοχὴν, εἶνε ἀγαλμάτιον παριστῶν τὴν Ἀθήναι, ὅπερ ἀνυσθεῖται ἐν Μικρασίᾳ, σύμπλεγμα ἐξ ὁπτιῆς γῆς παριστῶν τὴν Νιόβην καὶ τὰς θυγατέρας τῆς, ἕτερον σύμπλεγμα παριστῶν θῆραν κάπρου, ἡ Νιόβη τοῦ Βάχχου, μία Ἀφροδίτη ἐξαιτίας καλλονῆς, προδήλως ἔργον τῆς τετάρτης πρὸ Χριστοῦ ἐκατονταετηρίδος, καὶ ἕτερον ὠραῖον σύμπλεγμα, ὅπερ κατὰ τὰ φαινόμενα παριστᾶ σκηνὴν ἐκ τῆς «Ἠλέκτρας» τοῦ Σοφοκλέους.

Ἐν τῇ μοναδικῇ ταύτῃ συλλογῇ ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀμφορεῖς καὶ ὕδαρι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὡραιότατον ἀγγεῖον προσερχόμενον ἐκ τινος χωρίου τῆς Ἀττικῆς καὶ ἄλλα ἔργα τῆς ἀρχαϊκῆς λεγομένης ἐποχῆς τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐν Βιέννῃ ἡ «Secession» διοργάνωσε **Καλλιτεχνικὴ** νέαν ἐκθεσιν, ἣτις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ **ἐκθεσις** τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Μαΐου καὶ θὰ περιλάβῃ κατὰ πρῶτον ἔργα μόνον αὐστριακῶν καλλιτεχνῶν.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἐγένετο ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Μουσείου Βρυξελλῶν ἡ τρίτῃ ἐτησίᾳ **Καλλιτεχνικὴ** σέσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ κέντρου «Le **ἐκθεσις** Labaux». Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἔργων ὀλίγα εἶνε τὰ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα. Ἐπαινοῦνται τὰ ἐξῆς: Ἡ Μητρόπολις κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ Vanderstraeten. Ἐν τοπείον τοῦ Warlemann, τὸ «Χωρίον» ἔργον τοῦ Collin καὶ ἄλλα τινά. Ἐκ τῶν γλυπτικῶν διεκρίθη ἡ «Ἐμπνευσις» τοῦ Harbays.

ΚΡΗΤΗ

Αἱ ἐπαναληφθεῖσαι πρὸ μηνὸς περίπου ἀνασκαφαὶ ἐν Κνωσῶ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς κ. Ἡβάνος θὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι προσεχούσης Ἰουλίου. Οἱ ἐν αὐταῖς ἐργαζόμενοι ἐργάται ἀνέρχονται εἰς 165. Ἀρκεταὶ πινακίδες εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία μεγάλη, ἔχουσα μέγεθος παλάμης ἀνθρωπίνης χειρὸς μὲ 13 σειράς γραμμάτων.

Ἀνεκαλύφθησαν καὶ τεμάχια θρησκ. ἀτινα συναρμολογηθέντα ἀπετέλεσαν περὶ τὸ μέτρον τοιοῦτου, φέροντος ρόδακας καὶ σπινοειδῆ κοσμήματα ἀνάγλυφα, ἐκ λίθου βαθέως κυανῷ χρώματι.

Εὐρέθησαν καὶ τεμάχια λίθου ἐρυθροῦ (τιτανολίθου) εἰργασμένα εἰς σχῆμα τετραπλευροῦ πυραμίδος· ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων πλευρῶν ὑπάρχει ἀνάγλυφον ἀνὰ ἐν σῶμα ὁκτάποδος τούτων οἱ πλόκαμοι ἐκτυλισσόμενοι καταλαμβάνουσιν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πυραμίδος καὶ αὐτῆς τῆς βάσεως· ὑπὸ τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος ὑπάρξεν τῆς τῆς ἴσου μὲ δίδραχμον. Ὁ κ. Ἡβάνος νομίζει ὅτι ἦτο τὸν σταθμόν.

—Αἱ δεσποινίδες Κινκ καὶ Thalow μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἀφίχθησαν ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν Ἡρακλείῳ καὶ ἤρξαντο ἥδη τῆς μελέτης τῶν ἐν Καθουσίῳ ἀνακαλυφθέντων διαφόρων ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων πρὸ ἐνὸς ἔτους ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Boyd μέλους τῆς ἰδίας Σχολῆς.

ΕΛΛΑΣ

Διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ὡρίσθη ἡ πέμπτη **Καλλιτεχνικὴ** σέσις τῆς «Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων» **ἐκθεσις** τῆς φθινοπωρινῆς περιόδου 1901. Διὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἐστάλησαν ἤδη τινὰ ἔργα Ἑλληνικῶν καλλιτεχνῶν. Ὁ κ. Ν. Βώκος ἐστειλεν ἐκ Μονάχου μέγαν πίνακα παριστῶντα ἰχθῦς, ὁ κ. Σωχος τέσσαρα γλυπτικά ἔργα, ἐπίσης αἱ δεσπ. Φλωρᾶ, Λαγκαρῖδου, καὶ οἱ κ.κ. Γαιριώτης, Βικᾶτος, Γερανιώτης, Μποκατσιάμης, Κοντόπουλος, Δούκας, Ἀριστεύς, Ὁθωνάτος, Σκαρβέλης καὶ ἄλλοι ἐτοιμάζουν ἔργα διὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην. Ὁ γλύπτης κ. Θ. Θωμόπουλος ἀπέστειλε ἐπίσης γλυπτικά ἔργα ἐκ Νεαπόλεως, ὁ δὲ ἐν Πάτραις κ. Ἰ. Π. Θωμόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐκθέσῃ σειράν ἐξ εἰκοσι ἔργων του.

Μεγάλην ὄψιν ἔδωκεν εἰς τὴν **Ἡ φωτογραφία.** φωτογραφικὴν παρ' ἡμῖν κίνησιν ἡ Φωτογραφικὴ σχολή, ἣτις ἰδρύθη ὡς παράρτημα τῆς «Ποδηλατικῆς Ἐταιρείας». Ἐν τῇ

σχολῇ διδάσκουσιν οἱ ἐξῆς: Κ. Βελλίνης φωτογραφικὴν μηχανικὴν καὶ χειρισμόν, Σ. Κοκκόλης φωτογραφικὴν χημείαν καὶ ἐφαρμογὰς ἐν τῷ χημείῳ, Κ. Κόνσολας φωτοσκιᾶσεις φωτογραφικὰς, Ζ. Ζαχαριάδης φωτογραφικὴν ὀπτικήν, Χ. Δελλαπόρτας στιγματῖαν φωτογραφίαν μετ' ἀσκήσεων. Ἡ σχολὴ κατ' ἔτος θὰ προκηρύσσῃ διαγωνισμοὺς φωτογραφικῶν καὶ θὰ διοργανοῖ φωτογραφικὴν ἐκθεσιν.

Ἐν Τεγέᾳ ἐξακολουθοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν ναῷ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς, αἱ ἐνεργοῦμεναι ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Μεταξὺ τῶν ἀνευρεθέντων καταλέγεται κεραμικὴ καὶ κορμὸς μαρμαρίνου.

—Ἐν Κέα, εἰς τὴν θέσιν Ἀγία Μαρίνα ἀνευρέθησαν ὑπὸ χωρικῆς ἀρχαιότητος, αἰτίνες κατεσχέθησαν.

—Ἀπὸ τῆς Θ. Μαρτίου ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Κορίνθῳ.

—Ἡ Γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολὴ ἐπανάλαβε τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἐν Δελφοῖς, εἰς τὴν θέσιν Μαρμαρίᾳ.

—Ἐπανελήφθησαν ἐν Θέρμῳ αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί.

—Ἡ ἐν Μονάχῳ ἐπιτροπὴ τῆς Γλυπτοθήκης ζήτησεν παρὰ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς τὸν ἐν Αἰγίνῃ ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἤρξαντο ἥδη αὐτῶν.

—Εἰς τὴν θέσιν Παληοκατοῦνα τῆς Λευκάδος ἀνευρέθησαν διάφορα ἀρχαῖα Ἑλλ. κτίρια.

—Ὁ διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Δόρπφελδ ἐποίησεν ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διενεργουμένων ἐρευνῶν καὶ ἀνασκαφῶν ἐν Λευκάδῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ὀδυσσεύος.

Ἐν τῷ ἐν Ἀμαρουσίῳ κτήματι τῆς κυρίας Συγγροῦ ἀνασκαπτομένου χώρου **εὐρήματα** νὸς χάριν καλλιτεχνίας ἀνεκαλύφθησαν ἔγχα ἀρχαίου οἰκοδομήματος καὶ δύο τάφοι καλῆς ἐποχῆς, ἐντὸς δ' αὐτῶν ὀλίγα κτερίσματα καὶ ὁστ'.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν εὐρημάτων εἶνε εἰς ἀμφορεὺς μαρμαρίνου ὑπὲρ τὸ ἥμισυ μέτρον ὕψους καὶ ἀναλόγως τὰς λοιπὰς διαστάσεις. Ὁ ἀμφορεὺς οὗτος, εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκέραιος, τὰ ἐλλείποντα δὲ τεμάχια ἀνευρέθησαν ἐπίσης, ὥστε να εἶνε δυνατὴ ἡ προσταυρογῆ των. Ὁ ἀμφορεὺς δὲν εἶνε κοίλος ἐσωτερικῶς, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὑπάρχει καλλίστη τεχνικὴ παράστασις εἰκονίζουσα ἄνδρα χειρατόντων γυναικα.

Ἐπιτροπὴ ἐκ διακεκριμένων ἀνδρῶν ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀνεγείρῃ **Ἀνδριὰς εἰς τὸν Παλαιολόγον** ἀνδριάντα εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, ἐνεργοῦσα πρὸς τοῦτο ἐράνους κατ' ἑλὸν τὸν Ἑλληνισμόν. Ὁ ἀνδριὰς θὰ κατασκευασθῇ διὰ διαγωνισμοῦ, θὰ κρηθῶσι δὲ τὰ προπλάσματα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρώμης ἢ τῶν Παρισίων. Ἡ δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος ὑπολογίζεται εἰς 120—200 χιλ. δραχμῶν.

Ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἐκθύμως θὰ προσφέρωμεν τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις. Ἀνδρῶσι ἀνδριάντος εἰς τὸν Παλαιολόγον, τὸν τελευταῖον Ἑλληνα αὐτοκράτορα, εἶνε πρῶξις ὑψίστου ἐθνικοῦ καθήκοντος καὶ πρέπει σύσσωμον τὸ ἔθνος, μέχρι τοῦ ἀπωτάτου χωρίου, νὰ εἰσφέρει τὸν ὀβολόν του.

Κατὰ πρότασιν τοῦ συλλόγου τῶν **Διαγωνισμὸς** καθηγητῶν τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ὑποβλήθεισαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν **ζωγραφικῆς** Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείον, τὸ Θωμαῖδιον βραβεῖον καὶ τὸ α'. Χρυσόβερρεον, ἀμφοτέρω χρηματικὰ, ἀπονεμηθήσονται ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ τμήματος τῆς Γραφικῆς ἀποφοιτήσαντας: Κ. Ἀρ-

τέμνην καὶ Ν. Ὀθωναῖον, τυχόντας ἀμφοτέρους τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ καὶ βαθμοῦ ἄριστα, τὸ δὲ Β'. Νρυσσόβερ-
γειον εἰς τὸν Β'. κατὰ σειράν ἰκανότητος ἀπόφοιτον τοῦ
αὐτοῦ τμήματος Κ. Μποδόπουλον.

Παραελήθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ
Πινακοθήκη Μετσόβιου Πολυτεχνείου ἡ εἰς αὐτὸ
Ἀθήρωφ κληροδοτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αἰοῦμένου Γεωρ-
γίου Ἀθήρωφ πινακοθήκη αποτελου-
μένη ἐξ 76 πινάκων, ὧν τινὲς εἰσιν ἐξόχου ἀξίας πρω-
τότυπα. Ἡ πινακοθήκη αὕτη κατὰ ρητὸν ὅρον τῆς
διαθήκης τοῦ κληροδότου κατατεθῆσεται εἰς ἴδιον αἰ-
θουσαν τοῦ καταστήματος τοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου
φέρουσα τὸν τίτλον «Πινακοθήκη Ἀθήρωφ».

Ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Κριτικῇ Ἐπιτροπῇ Ὑπουργείου κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ
ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνῶν
κ. κ. Ν. Λύτρα, καὶ Γ. Ἰακωβίδου καὶ τοῦ ἐρασιτέ-
χου κ. Βούρου εἰς τὴν ἀνετέθη ἡ λεπτομερὴς τῶν ἀπο-
τελούντων τὴν πινακοθήκην Ἀθήρωφ ἔργων ἔρευνα
καὶ ἐξέτασις πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν γραψάντων, ἡ ἀντι-
γραψάντων αὐτῇ.

Ὁ κ. Ἐπ. Θωμῶπουλος ἐπε-
Σύντομοι εἰδήσεις ράτωσεν ἰσχυρᾶς ἐμπνεύσεως ἔρ-
γον, μέριστον πίνακα τὰς «Ὡ-
δάς». Αἱ «Ὠδαὶ» δι' ἃς κατηναλώθη ἐνός ἔτους ἐργα-
σία, ὅλ' ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῶν
Φιλοτέχνων, εἰς προσεχῆς δὲ φύλλον ὅλ' δημοσιεύω-
μεν ὁλοσέλιδον φωτοτυπίαν αὐτῶν.

—Ὁ ἐρασιτέχνης γλύπτῃς κ. Κωνστ. Θ. Κων-
σταντινίδης, ἀποπερατώντας ἐπὶ μαρμάρου τὴν «Ἀ-
κτὴν» ἥς εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ «Ἐπετηρίδι τῶν
Φιλοτέχνων» ἤρξατο ἐπεξεργαζόμενος ἡδὴ τὴν «Ἑλάν»,
νεώτατον γλυπτικὸν ἔργον τοῦ. Ἡ Εὐᾶ εἶνε ἐξηπλωμένη
ἐπὶ βράχου καὶ ἀκούει ἐν ἐκστάσει τὴν φωνὴν τοῦ ὄψεως.

—Ὁ ζωγράφος κ. Κοντόπουλος ἀρχολογικῇ εἰς τὴν
ἀποπεράτωσιν τριῶν ἔργων τοῦ, τῆς «Παναγίτας»,
τῆς «Κοιμώσεως ἀρχαίας Ἑλληνίδος» καὶ τοῦ «Αὐ-
λητοῦ καὶ ὀρχηστοῦ». Συγχρόνως δὲ ἤρξατο δύο
σπουδῶν, τοῦ «Γαβριᾶ» καὶ τῆς «Κεφαλῆς μοναχοῦ».

—Περὶ τὰ τέλη τοῦ σχολικοῦ ἔτους τῆς Καλλιτε-
χνικῆς σχολῆς τῶν Κυριῶν, περὶ τὰ τέλη Μαΐου, ὅλ' ἐκτεθῶσι τὰ ἐπιτυχέστερα ἔργα τῶν μαθητριῶν ἐν εἰ-
δικῇ ἐκθέσει.

—Ἦρξαντο ἐκτυπούμενα τὰ καλλιτεχνικὰ δελτά-
ρια τοῦ Κράτους. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἀνέλαβε νὰ σχεδιάσῃ
ὁ κ. Ἀριστέους, ἐν συμβολικῇ παραστάσει ἀφιερουμένη
εἰς τὸν Γύζην.

—Εἰς τὸ «Ἐμπρὸς» ὁ ἐν Βιέννῃ δημοσιογράφος κ.
Καραχάλιος (Ἀστέρης) ἐδημοσίευσεν ἄρθρον περὶ τοῦ
ζωγράφου Σεγκαντίνι.

—Ἐπανελήφθησαν αἱ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν Ἀντι-
κυθῆρων ἀνελκύσεις ὑπὸ Συμαίων δυτῶν.

—Ὁ κ. Γρ. Μαρσαλῆς, ὁ μέγας εὐεργέτης τῶν
γραμμάτων, λέγεται ὅτι σκέπτεται νὰ κάμῃ δωρεὰν
εἰς τὸ ἔθνος πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου τῶν Ὁραίων Τε-
χνῶν. Ἡ εἰδήσις δὲν ἐξηκριβώθη ἔτι.

—Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρείᾳ ἐγένοντο, πρω-
τοβουλία τοῦ Γυναικείου Συλλόγου ἡ «Εργάνη Ἀθηνᾶ»
διαλέξεις τῆς κ. Καλ. Κεραχῆ καὶ τοῦ κ. Ἀλ. Φι-
λαδελφῶς περὶ τῆς Καλλιτεχνίας ἐν τῷ Κοινωνικῷ
βίῳ. Κύριος σκοπὸς τῶν διαλέξεων εἶνε ἡ ἀπλοποιήσις
καὶ ἐπὶ τὸ φιλόκαλον καὶ ἐθνικώτερον διαρρυθμίσαις
τοῦ γυναικείου ἐνδύματος.

—Ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἐν Πανεπι-
στημίῳ στηθείσης ἀναθηματικῆς στήλης τῶν ἐν τῷ
πολέμῳ τοῦ 1897 πεσόντων φοιτητῶν.

—Περαταθεῖσα μετεφέρθη εἰς Ἐπίδαυρον ἡ ἐν-
ταῦθα κατασκευασθεῖσα ἀναθηματικὴ στήλη πρὸς ἀνά-

μνησιν τῆς ἐν Ἐπίδαυρῳ Ἀ' Ἐθνικῆς συνελεύσεως. Ἡ
κατασκευὴ ἐστοίχισε 18,000 δρ.

—Ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερι-
κῶν ὅπως φοιτῶσιν ἀναμῆξ μετὰ τῶν μαθητῶν ἐν τῇ
καλλιτεχνικῇ σχολῇ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ νεάνιδες.
Ἡ ἐγκρίσις αὕτη ἐρχεται ὀλίγον ἄργά, διότι μετὰ τὴν
θαρμυσίαν λειτουργίαν τῆς Καλλ. σχολῆς τῶν Κυριῶν
ἐν τῇ «Ἐταιρείᾳ τῶν Φιλοτέχνων» ἀμφιβάλλομεν ἂν
ὅλ' εἶνε περισσότεραι τῶν 3—4 αἱ κυρίαι αἰτίαις ὅλ'
προτιμῇσιν τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπομεινα-
κρυσμένης ὁπωςδὴποτε θέσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς μήπω
συντελεσθείσης ἐπὶ χειραφετήσεως τοῦ γυναικείου φύλου.

—Ἀφίκετο χάριν ἀνασκαφῶν ὁ διαπρεπὴς Βυζαντινὸς
ἀρχαιολόγος κ. Φουρτσίγγης.

—Ἐν τῷ Παρνασσῷ ἐγένετο προσεπὲς εἰς μνη-
μὴν τοῦ Γύζη. Ὁ κ. Κακλαμάνος ὠμίλησεν, ὁ δὲ κ.
Πολέμης ἀπήγγειλε ποίημα.

—Παρά τὸ Βελεστίνον ἀνεκαλύφθησαν ἀρχαῖοι τά-
φοι, ἐπὶ ἐνός τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐπιγραφή.

—Διὰ τὴν συγκόλλησιν τῶν ἀγγυμάτων τῶν Ἀντι-
κυθῆρων ὅλ' κληθῆ νέος ἐκ Βιέννης τεχνίτης, τοῦ ἐλ-
θόντος κ. Καρατενῶτο μὴ παρέχοντος ἀρκετὰ ἐγγύα
ἀσφαλτοῦς ἐργασίας, καθότι αὕτη διαφέρει τῶν συνήθως
γενομένων ὁμοίων ἐν Ἰταλίᾳ ἐργασιῶν.

—Εἰς τὸ χωρίον Νταμπελγὶ τῶν Φερῶν ἀπεκαλύ-
φθη ἀνάγλυφον γυναικός, εἰς δὲ τὰ ἐρείπια τῶν Πα-
γαστῶν ἐπιγραφή ἐπὶ ὀγκολίθου ἐξέδρου.

—Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ ὁ κ. Bil-
hem ὠμίλησε περὶ Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν, ὁ δὲ διευθυν-
τῆς κ. Businquet περὶ τῶν ἀνακταρῶν τῆς Μήλου.

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἄρτι ἐξεδόθησαν:

Fraich Architects and Sculptors of the Eighteen
Century ὑπὸ L. Dilke Λονδῶν

Japanischer Humor ὑπὸ C. Natto καὶ G.
Wägener. Λειψία.

Architectural Remains of Richmond, Twicken-
ham, Kew, Petersham and Morlake. Λονδῶν.

Farbige Flächmuster für moderne Kunstgewerbe,
ὑπὸ R. Beauclair.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

4. Ποία ἐκ τῶν τεχνῶν θεωρεῖται ἀνωτέρα;
5. Πῶς δύναται καταλληλότερον νὰ μετα-
φρασθῇ ἡ λέξις **affiche**;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν α'. ἐρώτησιν πῶς δύνανται νὰ μετα-
φρασθῶσι καταλληλότερον αἱ λέξεις *pendant*
καὶ *fond*, ἐλάβομεν ἀρκετὰς ἀπαντήσεις, ὧν τὰς
ἐπιτυχέστερας δημοσιεύομεν.

Pendant.—«Πάρισον» (φιλόλογος).

Ὑπὲρ τῆς λέξεως «πάρισον» συνηγορεῖ καὶ ὁ
περὶ τὰ καλλιτεχνικὰ εἰδικῶς διατρίβων κ. Ἀλ.
Φιλαδελφεύς, ὑφηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ